

Sygn. akt: XII C 85/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Piotr Suchecki
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Magdalena Kostur

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 91.909,16 (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset szesnaście 16/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 stycznia 2016 roku;
- w pozostałym zakresie postępowanie umarza;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.229,11 (osiem tysięcy dwieście dwadzieścia dziewięć 11/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

	SSO Piotr Suchecki	
--	--------------------	--

Sygn. akt XII C 85/16

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od M. K. kwoty 96 804,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 19 stycznia 2016 r. oraz kosztami procesu obejmującymi opłatę od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i opłatę za usługi pocztowe. Uzasadniając powództwo wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z niespłaconych kwot kredytów udzielonych pozwanemu przez (...) S.A. w W. na podstawie umów nr (...) (która obejmuje kwotę niespłaconego kapitału 50 501,85 zł. oraz odsetki za opóźnienie skapitalizowane na dzień poprzedzający wniesienie pozwu w łącznej kwocie 41 407,31 zł) i nr (...) (która obejmuje kwotę niespłaconego kapitału 3 523,97 zł oraz odsetki za opóźnienie skapitalizowane na dzień poprzedzający wniesienie pozwu w łącznej kwocie 1 371,76 zł), a która została nabyta przez powodowy Fundusz.

Jeszcze przed doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu i rozpoczęciem rozprawy powodowy Fundusz oświadczył o cofnięciu powództwa w zakresie kwoty 4 895,73 zł, obejmującej wierzytelność wynikającą z umowy kredytu nr (...).

W odpowiedzi na pozew M. K. domagał się oddalenia powództwa. Oświadczył, iż nie kwestionuje okoliczności faktycznych sprawy, lecz nie zgadza się z występowaniem co raz to nowych wierzycieli nabywających wierzytelność, albowiem prowadzi to do obciążania go dodatkowymi kosztami. Nadto podniósł, iż komornik prowadzi przeciwko niemu egzekucję, co miesiąc ściągając od niego kwotę 862,51 zł.

W toku procesu powodowy Fundusz złożył pismo przygotowawcze, w którym podtrzymał, iż w związku z częściowym cofnięciem pozwu dochodzona kwota obejmuje niespłaconą i wymagalną wierzytelność wynikającą wyłącznie z umowy kredytu nr (...), a składa się na nią niespłacony kapitał 50 501,85 zł. oraz odsetki za opóźnienie skapitalizowane na dzień poprzedzający wniesienie pozwu w łącznej kwocie 41 407,31 zł. Wyjaśnił przy tym, że rozbieżności co do stanu wierzytelności między przedstawionym przez niego, a wskazanym przez komornika wynikają z innego księgowania wyegzekwowanych kwot. Wierzyciel księgował wpłaty zaliczając je głównie na poczet niespłaconego kapitału, co było korzystniejsze dla pozwanego, tymczasem komornik księgował wpłaty wyłącznie na poczet należności odsetkowych, przez co wpłaty te były konsumowane przez narastające zadłużenie odsetkowe.

Stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia 2007 r. (...) S.A. zawarła z M. K. umowę kredytu bankowego nr (...) na kwotę 83 600 zł. Wobec niespłacania rat kredytu umowa została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 16 stycznia 2010 r., a bank wystawił przeciwko dłużnikowi tytuł egzekucyjny i grudniu 2010 r. wystąpił o nadanie mu klauzuli wykonalności. Z dniem 19 września 2011 r. wszystkie składniki majątku (...) S.A. zostały przejęte przez (...) S.A., którego następcą prawnym w listopadzie 2012 r., na skutek przejęcia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., została (...) Bank S.A. w W.. Bank ten finalnie zbył wierzytelność przysługującą względem M. K. z tytułu kredytu bankowego nr (...) na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W., o czym pismem z dnia 4 listopada 2011 r. powiadomił dłużnika. W ramach toczącego się postępowania egzekucyjnego z wniosku (...) Bank S.A. w W. /a wcześniej jego poprzedników prawnych/ wyegzekwowano od M. K. część wierzytelności, którą wierzyciel księgował także na poczet należności głównej i w takim stanie zbył wierzytelność powodowemu Funduszowi. Na chwilę obecną wierzytelność wynikająca z umowy kredytu nr (...) wynosi 91 909,16 zł, a składa się na nią niespłacony kapitał 50 501,85 zł. oraz odsetki za opóźnienie skapitalizowane na dzień poprzedzający wniesienie pozwu w łącznej kwocie 41 407,31 zł.

/okoliczności niesporne/

Ustaleń w zakresie przedstawionego stanu faktycznego przyjętego za podstawę do przeprowadzenia rozważań prawnych sąd dokonał w oparciu o zgodne twierdzenia stron, kierując się w tym względzie dyspozycją art. 229 i 230 k.p.c. Nadto wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w załączonych dokumentach. Pozwany wprost oświadczył, iż nie kwestionuje przedstawionych w pozwie okoliczności faktycznych. Zwrócił uwagę na rozbieżności między stanem wierzytelności według wierzyciela i według komornika. Rozbieżności te zostały wyjaśnione przez powoda w sposób dla pozwanego korzystny, a ten po zapoznaniu się z wyjaśnieniami nie kwestionował już twierdzeń powoda w tym zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wyjaśnić, że Sąd nie czynił ustaleń w zakresie tej części powództwa, co do której powód skutecznie cofnął pozew przed rozpoczęciem rozprawy /pismo z dn. 29 kwietnia 2016 r. – k. 17-18/. Cofnięcie to, obejmujące wierzytelność wynikającą z umowy kredytu z dnia 29 stycznia 2008 r. w łącznej wysokości 4 895,73 zł., skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie na podstawie art. 203 § 1 k.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c. /postanowienie zawarte w pkt 2 wyroku/.

W ramach obrony przed dalszym żądaniem powoda pozwany ograniczył się do dwóch zarzutów.

Kwestionowanie legitymacji czynnej powoda nie znajduje dostatecznego uzasadnienia. Powód przedstawił dokumenty potwierdzające istnienie wierzytelności wnioskującej z umowy kredytu, jaka łączyła pozwanego z jego poprzednikiem prawnym. Tej akurat okoliczności pozwany nie negował. Powód przedstawił także dokumenty urzędowe i poświadczone za zgodność z oryginałami, wykazując przy tym, że umową przelewu objęta była także wierzytelność ciężąca na pozwanym oraz, że umowa zawarta została z dochowaniem niezbędnych wymogów formalnych. Tym samym, w świetle art. 509 i nast. k.c. powód skutecznie nabył wierzytelność przysługującą dotychczas Bankowi, zyskując tym samym legitymację do jej bezpośredniego dochodzenia na swoją rzecz. Argument o konieczności ponoszenia kosztów na rzecz kolejnego wierzyciela nie mógł doprowadzić do zniweczenia powództwa, skoro następstwo prawne także w formie przelewu wierzytelności ma normatywną podstawę. Nadto brak argumentu uzasadniającego przypuszczenie, jakoby wstąpienie powoda w charakterze wierzyciela mogło być motywowane chęcią wzbogacenia się kosztem pozwanego. Powód wystąpił z powództwem, albowiem nie może korzystać z dobrodziejstwa bankowego tytułu egzekucyjnego i jest to dla niego jedyna możliwość skutecznego dochodzenia roszczenia. Należy zauważyć, iż pozwany był zawiadomiony o cesji, a zatem mógł dokonać zapłaty bez narażania się na obciążenie kosztami procesu, które nota bene obejmują zwrot faktycznie poniesionych kosztów.

Pozwany podniósł też wątpliwość co do stanu wierzytelności. Faktycznie na takie rozbieżności wskazywało porównanie stanu wierzytelności według wyciągu z ksiąg powoda /czy według dokumentacji bankowej/, a według informacji komornika o stanie egzekucji. Rozbieżności te wynikają z odmiennego sposobu księgowania wyegzekwowanych kwot, które komornik konsekwentnie zaliczał wyłącznie na poczet należności ubocznych. Tymczasem wierzyciel zaliczał przekazywane mu kwoty także na poczet należności głównej, realizując tym samym swoje uprawnienie wynikające z art. 451 § 1 zd. drugie k.c. Zaprezentowany przez powoda sposób zarachowywania wpłat i w konsekwencji stanu wierzytelności jest korzystniejszy dla pozwanego, albowiem ograniczył wartość należności głównej, od której naliczane są odsetki. Stąd kwota dochodzona pozwem jest sumarycznie nieco niższa, aniżeli kwota tej wierzytelności wskazana przez komornika. Tym samym zarzut o nieuwzględnieniu dokonanych wpłat okazał się chybiony.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu pomiędzy stronami jest zgodne z zasadami dotyczącymi obowiązku zwrotu kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia procesu oraz odpowiedzialności za wynik procesu, statuowanymi w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Ponieważ powód wygrał proces zatem zaistniały przesłanki do obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu na jego rzecz poniesionych kosztów procesu, na sumę których złożyły się należna według obowiązującego w sprawie art. 13 uoksc opłata stała od pozwu w wysokości 1 000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 7 200 zł, zgodnie z §2 pkt 6 z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2015 r. poz. 1804), opłata skarbową 17 zł uiszczona od złożonego dokumentu pełnomocnictwa i kwota 12,11 zł z tytułu poniesionych kosztów dla dostawcy usług płatności. Tym samym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 8 229,11 zł – jak w pkt 3 sentencji.